

Глосарій юридичної термінології українсько-англійський



Тетяна Мартін

Тетяна Мартін

**Глосарій юридичної термінології
(українсько-англійський)**

«Автор»

2024

Мартін Т.

Глосарій юридичної термінології (українсько-англійський) /
Т. Мартін — «Автор», 2024

У поданому до вашої уваги глосарії з юридичної термінології автор наводить не тільки переклад термінів, але і їх короткий опис по окремих розділах правової системи. У глосарії терміни подаються в алфавітному порядку двома мовами: українською та англійською. Глосарій буде корисний для працівників, пов'язаних з юриспруденцією, людей, які займаються перекладами юридичної літератури та широкої публіки. In the glossary of legal terminology brought to your attention, the author provides the translation of the terms and their brief description of some sections of the legal system. In the glossary, the terms are presented alphabetically in two languages: Ukrainian and English. The glossary will be useful for legal professionals, translators, and the general public.

© Мартін Т., 2024

© Автор, 2024

Тетяна Мартін

Глосарій юридичної термінології (українсько-англійський)

У поданому до вашої уваги глосарії з юридичної термінології наводяться юридичні терміни українською та англійською мовами, і подається їх короткий опис. У глосарії терміни подаються у алфавітному порядку. Глосарій буде корисний для працівників, пов'язаних з юриспруденцією, людей, які займаються перекладами юридичної літератури та широкої публіки.

У глосарії розглянути терміни за такими розділами правової системи:

1. Судові системи та юрисдикція
2. Процедура кримінального судочинства
3. Цивільний судовий процес.
4. Етапи судового розгляду
5. Попереднє слухання та суд присяжних
6. Юридична етика
7. Конституційне право
8. Злочини проти особи, власності та людського житла
9. Правопорушення та заподіяння шкоди. Умисні правопорушення. Вбивство,
10. Злочини проти моральності та зловживання наркотиками
11. Халатність та відповідальність
12. Укладання договорів. Вимоги договору. Треті сторони та виконання контрактів
13. Єдиний Комерційний кодекс та договори купівлі-продажу товарів
14. Особисте майно та застави. Інтелектуальна власність
15. Заповіти. Основні положення заповіту та важливі застереження та вказівки.
16. Позбавлення спадщини. Відкликання заповіту, закінчення терміну дії та виключення.
17. Відсутність заповіту. Особистий представник майна. Агентське право
18. Врегулювання майнового стану. Набуття права власності на нерухомість. Множинне володіння нерухомістю
19. Іпотечні кредити. Орендодавець та орендар
20. Процедура укладання шлюбу та його розірвання
21. Комерційні організації. Закон про банкрутство
22. Служба імміграції та натуралізації США (INS)

Складність перекладу термінів полягає у використанні різних правових систем в англійських країнах та Україні. Тому іноді важко знайти аналогічні юридичні терміни в цих правових системах і деякі терміни описуються прямим перекладом з однієї мови на іншу.

Провідні правові системи у названих країнах – це англосаксонська та романо-німецька правові системи. Найважливіші відмінності в англосаксонській та романо-німецькій системі права полягають у тому, що англосаксонська система права ґрунтується на судових прецедентах, а романо-німецька базується на нормативних правових актах. В англосаксонському праві відсутній розподіл на громадське і приватне на відміну від романо-німецької правової системи.

Англійське право є правовою системою Англії та більшості держав Британської Співдружності націй та США. Англійське право можна поділити на дві нерозривно пов'язані гілки: загальне (або прецедентне) право та право статутів – актів Парламенту. Судді, в процесі слухань, на основі принципу *stare decisis* («неухильно дотримуючись вирішеного раніше») застосовують юридичні прецеденти до фактів та обставин кожного конкретного судового роз-

гляду. Ступінь юридичної сили судових рішень залежить від становища суду в ієрархії судової системи. Цілком зрозуміло, що рішення вищого за ієрархією апеляційного суду є обов'язковим юридичним прецедентом застосування судами нижчих інстанцій. Статути є кодифікованим відображенням прецедентного права, оскільки фактично є склепіння правил із судових прецедентів.

У англійському праві виділяють такі основні галузі: Конституційне право, Адміністративне право, Сімейне право, Деліктне право, Договірне право (у сфері бізнесу), Майнове право, Трасти, Трудове право, Доказове право, Кримінальне право. Англійське право розмежовує такі види права: загальне право право справедливості. А також публічне та приватне право. Ключова різниця між публічним та приватним правом у тому, хто запускає механізми офіційного примусу: держава чи приватна особа. У сфері бізнесу найбільш застосовно приватне право, особливо корпоративне. Розмежування цивільної та кримінальної відповідальності є центральним для англійського права – від цього залежить порядок судового захисту та термінологія.

Кримінальне право є частиною громадського права. Злочинця переслідує не приватна особа, а держава, тому що від злочину страждає суспільство в цілому – масштаб шкідливості наслідків використовується для пояснення, чому одне й те саме діяння може спричиняти і кримінальну, і цивільну відповідальність (наприклад, п'яне водіння зі збитим пішоходом тягне як кримінальне переслідування, що загрожує усьому суспільству, і громадянську відповідальність за заподіяння шкоди здоров'ю окремої людини). Для визнання підсудного винним державний обвинувач повинен довести, що дії чи бездіяльність мали суспільно небезпечні наслідки, або що підсудний не виконав обов'язків щодо вжиття всіх необхідних заходів, щоб уникнути кримінальних наслідків.

Цивільне право є елементом приватного права. Назви цивільних справ відображають той факт, що примус ініційований приватною особою. Позивач має переконати суд, що правдивість його тверджень вірогідніша, ніж неймовірна (принцип більшої ймовірності). Громадянська відповідальність перестає бути покаранням, а служить компенсацією. Тому, наприклад, стягнення боргу у цивільному процесі не може тягнути за собою обмеження свободи боржника (тому в порівняльно-правовому контексті практика заборони виїзду за кордон цивільно-правових боржників виглядає сумнівною). Суперечка на розсуд сторін може бути вирішена у позасудовому порядку. У сфері цивільних правовідносин найчастіше застосовується право справедливості.

Важлива відмінність американської правової системи від англійської полягає в наявності писаного Основного закону, яким у країні є Конституція 17 вересня 1787, що складається з преамбули, семи статей і двадцяти семи поправок. Англійське прецедентне право застосовується не беззастережно.

У романо-німецьку правову сім'ю входять правові системи країн Західної, Центральної та Південної Європи, включаючи Україну. Головною особливістю романо-німецької правової системи є формування на основі рецепції римського права. Важливою особливістю романо-німецького права є його яскраво виражений кодифікаційний характер. Основне джерело права – закон (нормативний правовий акт). Йй притаманний точний галузевий розподіл норм права.

Історичною особливістю романо-німецького права є підвищений статус приватного права щодо публічного права, тобто дотримується принцип первинності приватного права та вторинності публічного права. Поняття правової норми одна із найважливіших елементів романо-німецького права. Розуміння правової норми зводиться до такого: норма права – це правило поведінки, яке є загальним та загальнообов'язковим, має велике значення. Сама правова норма сприймається як абстрактне розпорядження, як найвище правило поведінки громадян і державних органів. Нормативно-правові акти, зазвичай, побудовані за такою ієрархічною схемою: конституційні (органічні) закони – звичайні (поточні) закони – підзаконні акти. Провідна роль

правотворчості належить законодавцю, зазвичай, – представницькому органу в структурі державної влади; панівна юридична доктрина – доктрина верховенства закону. По-перше, вона означає, що закон має вищу юридичну силу і всі інші нормативно-правові акти мають бути приведені у відповідність до закону, а у разі суперечності закону будь-який акт може бути опротестований або скасований. По-друге, відповідно до доктрини верховенства закону правозастосовник зобов'язаний діяти строго відповідно до закону, не створюючи при цьому нових правових норм.

Джерелами права в Україні є Конституція, конституційні закони, укази та розпорядження Президента, постанови та розпорядження Уряду, відомчі акти органів виконавчої влади, акти органів місцевого самоврядування; також до джерел права належать міжнародні договори та угоди, якщо вони були в установленому порядку ратифіковані. Правова система України – сукупність національної системи права та міжнародно-правових зобов'язань, правової культури українського суспільства та правової практики. В правовій системі зазвичай можна виділити: конституційне (державне) право, цивільне право, адміністративне право, кримінальне право, цивільно-процесуальне право, кримінально-процесуальне право, аграрне право, земельне право, трудове право, сімейне право та фінансове право.

The glossary of legal terminology presented to your attention contains legal terms in two languages English and Ukrainian and their a brief description. In the glossary, the terms are presented in Latin alphabetical order. The glossary will be helpful for law-related workers, people engaged in legal literature translations, and the general public.

The glossary discusses terms in the following sections of the legal system:

- 1. Judicial systems and jurisdiction*
- 2. The procedure of criminal proceedings*
- 3. Civil litigation.*
- 4. Stages of the trial*
- 5. Preliminary hearing and jury trial*
- 6. Legal ethics*
- 7. Constitutional law*
- 8. Crimes against the person, property, and human habitation*
- 9. Offenses and causing harm. Intentional offenses. Murder,*
- 10. Crimes against morality and drug abuse*
- 11. Negligence and liability*
- 12. Conclusion of contracts. Contract requirements. Third parties and contract execution*
- 13. Unified Commercial Code and contracts for the sale of goods*
- 14. Personal property and liens. Intellectual property*
- 15. Wills. The main provisions of the will and essential reservations and instructions.*
- 16. Disinheritance. Revocation of the will, expiration, and exceptions.*
- 17. Absence of a will. A personal representative of the property. Agency law*
- 18. Settlement of property status. Acquisition of ownership of the real estate. Multiple ownership of the real estate*
- 19. Mortgage loans. Landlord and tenant*
- 20. The procedure of marriage and divorce*
- 21. Commercial organizations. Bankruptcy Law*
- 22. U.S. Immigration and Naturalization Service (INS)*

The difficulty of translating terms lies in different legal systems in English-speaking countries and the Ukrainian. Therefore, it is sometimes difficult to find similar legal terms in these legal systems, and some terms were described by direct translation from one language to another.

The leading legal systems in named countries are the Anglo-Saxon and Romano-Germanic legal systems. The most critical differences in the Anglo-Saxon and Romano-Germanic law systems are that

the Anglo-Saxon system of law is based on judicial precedents. In contrast, the Romano-Germanic system is based on normative legal acts. Anglo-Saxon law is not divided into public and private (Anglo-Saxon law does not have a structure of clarity and systematicity, unlike the Romano-Germanic legal system).

English law is the legal system of England and most of the states of the British Commonwealth of Nations and the United States. English law can be divided into two inextricably linked branches: general (or case law) and the law of statutes – acts of Parliament.

The essence of English common law is that the courts create it. Thus, in the course of hearings, based on the principle of stare decisis ("strictly adhering to what was decided earlier"), apply legal precedents to the facts and circumstances of each particular trial. The degree of legal force of judicial decisions depends on the court's position in the hierarchy of the judicial system. The hierarchy's highest court of appeal decisions is a binding legal precedent for application by lower courts.

Statutes are a codified reflection of case law since they are sets of rules from judicial precedents. The Parliament only has to bring the process to a logical conclusion by adopting the so-called "acts on legal reforms," amending the existing statutes, and formalizing the already actively applied law norms.

In English law, the following main branches are distinguished: Constitutional Law, Administrative Law, Family Law, Tort Law, Contract Law (in Business), Property Law, Trusts, Labor Law, Evidentiary Law, Criminal Law.

English law distinguishes the following types of law: common law and the law of equity, and also public and private law. The distinction between civil and criminal liability is central to English law – the procedure for judicial protection and terminology depends on it. The critical difference between public and personal law is who triggers the mechanisms of official coercion: the state or an individual. In the field of business, private law is most applicable, especially corporate law.

Criminal law is part of public law. A private person does not pursue the criminal, but by the state, because society as a whole suffers from the crime – the scale of the harmfulness of the consequences is used to explain why the same act can entail both criminal and civil liability (for example, drunk driving with a downed pedestrian entails both criminal prosecutions for threatening the whole society with drunk driving and civil liability for harming the health of an individual). To find the defendant guilty, the public prosecutor must prove that the actions or omissions had socially dangerous consequences or that the defendant failed to fulfill the obligation to take all necessary measures to avoid criminally punishable consequences.

Civil law is an element of private law. The names of civil cases reflect the fact that a private person initiated the coercion. The plaintiff must convince the court that the veracity of his statements is more likely than improbable (the principle of greater probability). Civil liability is not a punishment but serves as compensation. Therefore, for example, debt collection in civil proceedings cannot entail restriction of the debtor's freedom. The dispute may be settled out of court at the discretion of the parties. In the field of civil legal relations, the law of justice is most often applied.

An essential difference between the American legal system and the English one is the presence of a written Basic Law, which in the country is the Constitution of September 17, 1787, consisting of a preamble, seven articles, and twenty-seven amendments. English case law is not applied unconditionally.

The Romano-Germanic legal family includes the legal systems of Western, Central, Southern Europe and the Ukrainian. The main feature of the Romano-Germanic legal system is its formation based on the reception of Roman law. An essential element of Romano-Germanic law is its pronounced codification character. The main source of law is the law (normative legal act). It has a clear sectoral division of legal norms.

The historical feature of Romano-Germanic law is the elevated status of private law relative to public law; that is, the principle of the importance of personal law and the secondary nature of public law is observed. The concept of a legal norm is one of the most important elements of Romano-

Germanic law. The understanding of the legal norm boils down to the following: the rule of law is a rule of conduct that is general and generally binding, is of great importance. The legal norm is considered an abstract order, as the highest rule of behavior for citizens and state bodies. Normative legal acts, as a rule, are constructed according to the following hierarchical scheme: constitutional (organic) laws – ordinary (current) laws – by-laws. The leading role in lawmaking belongs to the legislator, as a rule, to a representative body of state power; the prevailing legal doctrine is the doctrine of the rule of law. Firstly, it means that the law has the highest legal force, and all other normative legal acts must be brought into line with the law, and in case of contradiction of the law, any act can be protested or canceled. Secondly, under the doctrine of the rule of law, the law enforcement officer is obliged to act strictly under the law, without creating new legal norms.

The sources of law in the Ukrainian are the Constitution, federal constitutional laws, federal laws, presidential decrees and orders, Government resolutions and orders, departmental acts of federal executive authorities, constitutions (charters) of subjects of the Ukrainian, laws of subjects of the Ukrainian, acts of executive authorities of subjects of the Ukrainian, acts of local self-government bodies; also, international treaties and agreements, if they have been duly ratified, are sources of law.

Ukrainian's legal system is a combination of the national system of law and international legal obligations of the Ukrainian, the legal culture of Ukrainian society, and legal practice in Ukraine. In the Ukrainian legal system, it is traditionally possible to distinguish: constitutional (state) law, civil law, administrative law, criminal law, civil procedure law, criminal procedure law, agricultural law, land law, labor law, family law, financial law.

A

Аборт (лат. abortus – викидень) – переривання вагітності шляхом видалення чи вигнання ембріона або плоду медикаментозним чи хірургічним втручанням. Аборт належить до найстаріших проблем медичної етики, а також філософії, юриспруденції та теології. Аборти в Україні є законними за запитом протягом перших 12 тижнів вагітності. Між 12 і 28 тижнями аборт застосовується з різних причин, включаючи медичні, соціальні та особисті підстави, та за будь-якої причини зі згоди комісії лікарів.

Abortion or feticide is the act of stopping a pregnancy and means the killing of a fetus in the womb.

Абсолютна відповідальність – вид матеріальної відповідальності, яка ґрунтується на договірному зобов'язанні повністю відшкодувати матеріальну шкоду незалежно від вини чи недбалості. Іноді називається об'єктивною відповідальністю.

Absolute liability is liability for an act that causes harm without regard to fault or negligence—it is also called strict liability.

А-Б траст (тип трасту на подружнє відрахування). Траст є універсальним інструментом управління власністю. Також є ефективним інструментом податкового планування, захисту активів та їхнього передання у спадок. Тип сімейного А-Б трасту часто використовується для організації впорядкованої передачі майна та активів у разі смерті і зменшує оподаткування другого з подружжя або дитини. Це називається обхідним, кредитним захисним та еквівалентним трастом.

A–B trust is a type of marital deduction trust that reduces the second spouse's taxation to die by limiting the amount in that person's estate to a not-taxable sum. It is also called the bypass trust, credit shelter trust, and exemption equivalent trust.

Автоматичне призупинення – це відстрочка провадження щодо стягнення заборгованості щодо боржника.

The automatic stay, also known as automatic suspension, is a self-operating postponement of collection proceedings against a debtor.

Авторське право – інститут цивільного права, що регулює правовідносини, пов'язані зі створенням і використанням творів науки, літератури, мистецтва і комп'ютерних програм. Авторське право включає немайнові та майнові права на використання твору.

Copyright is the exclusive right given to an author, composer, artist, or photographer to publish and sell exclusively a creative work for the author's life plus 70 years.

Агент – це фізична або юридична особа, яка виконує певні доручення; це представник організації, установи і так далі.

An agent is a person authorized to act on behalf of another and subject to the other's control; it is also called a surrogate or the factor, a bailee to whom goods are consigned for sale.

Агентські правовідносини. Під агентським договором розуміється обов'язок однієї сторони (агента) за дорученням іншої сторони (принципала) вчинити юридичні та інші дії за винагороди від свого імені, але за рахунок принципала або від імені та за рахунок принципала.

Agency means a relationship that exists when one person is authorized to act under the control of another person.

Адвокат за призначенням суду. Змістовна сторона інституту «адвокат за призначенням» полягає в тому, що адвокат обирається і залучається не самою особою (підозрюваним, обвинуваченим або підсудним) або його знайомими, а призначається державою в особі органу, який розслідує або розглядає кримінальну справу.

A court-appointed attorney is available if you're facing criminal charges and cannot afford a private defense attorney. You may qualify for a court-appointed lawyer.

Адвокатська таємниця – право адвоката не розголошувати інформацію, отриману від клієнта; право клієнта на конфіденційність спілкування з адвокатом.

Attorney-client privilege is related to the duty of confidentiality that an attorney has with a client, but it comes from evidence law. It protects a lawyer from having to testify against his or her client even when issued a subpoena.

Адекватна провокація – це вид психологічної маніпуляції, здійснюваної в інтересах провокатора з метою спонукання кого-небудь до певних дій, що тягне для дійових осіб негативні наслідки.

Adequate provocation is a provocation that a reasonable person might naturally be induced to commit the act after losing self-control.

Адміністратор – особа, призначена судом для управління майном померлого без заповіту.

The administrator is a male appointed by the court to administer the estate of an intestate decedent.

Адміністратор майна померлого за призначенням суду – особа, призначена судом для завершення врегулювання майнового стану, в якому раніше призначений адміністратор помер, пішов у відставку або був звільнений з посади.

Administrator d.b.n. is a person appointed by the court to complete the settlement of an estate in which a previously appointed administrator has died, resigned or been removed. (d.b.n. is an abbreviation for de bonis non.)

Адміністратор спадщини, особистий представник – особа, призначена цивільним судом або судом у справах опіки або реєстратором заповіту для вирішення питань про майно померлого без заповіту.

The personal representative is the executor or administrator of a deceased person.

Адміністратор спадщини з докладеним заповітом – особа, призначена судом для управління спадковим майном, в якому немає призначеного виконавця або в якому виконавець помер та з якоїсь причини не врегулював майно.

An administrator with the will annexed is a person appointed by the court to administer a testate estate in which no executor is nominated or the executor has died or, for some reason, does not settle the estate. Also called administrator c.t.a., administrator cum testamento annexo, and administrator w.w.a.

Адміністратор спадщини з докладеним заповітом – особа, призначена судом для управління спадковим майном, в якому не зазначено душоприказника або вказано неналежного душоприказника.

An administrator cum testamento annexo is a person appointed by the court to administer a testate estate in which no executor is nominated or in which the executor has died or, for some reason, does not settle the estate.

Адміністратор спадщини на період розгляду справи – особа, призначена цивільним судом або судом у справах опіки або реєстратором заповіту для вирішення питань про майно померлого без заповіту (особи, яка не залишила заповіту). для представлення інтересів майнової маси в позові.

An administrator ad litem is an administrator appointed by the court to represent the interests of an estate in an action.

Адміністратор спадщини на період судового розгляду – тимчасовий адміністратор, призначений судом для захисту майнових активів при оскарженні заповіту.

Administrator pendente lite is a temporary administrator appointed by the court to protect estate assets when a will is challenged.

Адміністративне слухання справи. Адміністративні покарання повинні накладатися повноважним органом (посадовою особою) з урахуванням характеру вчиненого правопорушення (об'єкта посягання, наслідків, поширеності діяння і стану боротьби з ним) і обставин, що пом'якшують (обтяжують) відповідальність.

The administrative hearing process is similar to being in court for a trial. However, an administrative hearing involves disputes under the authority of governmental agencies.

Адюльтер – порушення подружньої вірності чоловіком або дружиною; позашлюбний любовний зв'язок.

Adultery is voluntary sexual intercourse by a married person with someone other than that person's spouse or by an unmarried person with a married person.

Активи – спадкова майнова маса.

Assets means property.

Активи банкрута – це майно боржника на момент порушення справи про банкрутство.

Bankruptcy estate is the collection of the legal or equitable interests of the bankrupt debtor's property at the time of the bankruptcy filing. The extent of the bankruptcy estate is listed in Section 541 of the bankruptcy code.

Акт відмови від права -документ на нерухоме майно, в якому особа, яка надала право, передає тільки свою частку, якщо така є, у власності і не дає ніяких гарантій правового титулу.

A quitclaim deed is a deed to real property in which the grantor transfers only their interest, if any, in the property and gives no warranties of title. It is also called a deed without covenants and a fiduciary deed.

Акт поділу судових процесів означає поділ судових процесів або судових переслідувань за участю декількох сторін на окремі, незалежні справи, що призводять до окремих остаточних рішень.

Severance of actions means the separation of lawsuits or prosecutions involving multiple parties into separate, independent cases, resulting in individual, final judgments.

Акцепт – це згода на укладення договору відповідно до пропозиції (оферти) іншої сторони. Якщо одержувач оферти приймає (згоджується) з умовами оферти, відбувається акцепт і угода набирає чинності.

Acceptance means that the offer consents (agrees) to the terms of the offer, an acceptance occurs, and an agreement comes into existence.

Акцептант – особа, якій направляється оферта.

The offeree is one to whom an offer is made.

Акціонери – люди, які володіють акціями корпорації.

Shareholders or stockholders are people who own shares in a corporation.

Акціонерний сертифікат – документ, що підтверджує право власності на акції корпорації.

A stock certificate is a document that evidences ownership of stock in a corporation.

Алібі – у криміналістиці факт знаходження обвинуваченого або підозрюваного поза місцем злочину в момент його скоєння, встановлений доведеною присутністю його в цей час в іншому місці.

An alibi is a defense that places the defendant in a place other than the crime scene, making it impossible for them to commit the crime.

Аліменти на дитину є законними зобов'язаннями батьків сприяти економічному утриманню та освіті своїх дітей.

Child support is the legal obligation of parents to contribute to the economic maintenance and education of their children. It is sometimes called maintenance.

Альтернативне вирішення спорів включає процедури врегулювання спорів іншими способами, ніж судовий процес, включаючи посередництво та арбітраж.

Alternative dispute resolution (ADR) procedures include mediation and arbitration, which are procedures for settling disputes by means other than litigation.

Американська асоціація адвокатів (АБА) – найбільша добровільна асоціація адвокатів у Сполучених Штатах; вона встановлює академічні стандарти для юридичних шкіл та формулює модель кодексів етики, пов'язаних із юридичною професією.

The American Bar Association (ABA) is the largest voluntary bar association in the United States. It sets academic standards for law schools and formulates a model of ethics codes related to the legal profession.

Амністія – міра, що застосовується за рішенням органу державної влади до осіб, які вчинили злочини, сутність якої полягає у повному або частковому звільненні від покарання, заміні покарання на м'якше або припинення кримінального переслідування.

Amnesty is the government's action by which all persons or groups of persons who have committed a criminal offense—usually of a political nature that threatens the sovereignty of the government (such as Sedition or treason)—are granted Immunity from prosecution.

Амортизація – це процес поступового перенесення вартості засобів праці (у міру їх фізичного та морального зносу) на вироблений за їх допомогою продукт. Щодо кредиту це свідчить зменшення залишку за кредитом до його повного погашення.

Amortization means reducing or decreasing over time. In a loan, it shows how the loan balance is reduced until it is paid off.

Анульоване майно – це нерухоме майно, яке може бути анульовано при настанні події або умови, зазначених особою, що надає право передачі. Передача може бути недійсною або, принаймні, підлягає анулюванню. Існує три типи майна, яке може бути оскаржене: в судовому порядку, в судовому порядку за наявності обмежень або відсотків, що підлягають виконанню, і в судовому порядку за наявності необхідних умов. Довічне майно також може бути оскаржене.

Defeasible estate is an estate that can be lost or defeated. A defeasible estate is created when a grantor transfers land conditionally. Upon the happening of the event or condition stated by the grantor, the transfer may be void or at least subject to annulment. Three types of defeasible estates are the fee simple determinable, the fee simple subject to an executory limitation or interest, and the fee simple subject to a subsequent condition. A life estate may also be defeasible.

Анулювання – це акт денонсації, припинення, невиконання, опротестування і т.п дії.

Extinction is the act of extinguishing or putting to an end.

Анулювання – це судове рішення, наприклад, про визнання шлюбу недійсним з моменту його укладення, внаслідок виявлення обставин, що перешкоджали його укладенню.

An annulment is a judicial declaration that no valid marriage ever existed.

Анулювання (також ануляція, від лат. annullo-знищую) – оголошення чого-небудь, що не відбулося.

Avoid means to annul, cancel, or make void. To get out of a voidable contract, repudiate. It's also called disaffirm.

Апеляція – це клопотання, яке подається до вищих судових інстанцій з проханням про перегляд рішення суду.

The appeal is a request to a higher court to review a lower court's decision.

Апеляційна застава - застава, яка часто потрібна як застава для покриття витрат на апеляцію, особливо у цивільних справах.

An appeal bond is a bond often required as security to guarantee the cost of an appeal, especially in civil cases.

Апеляційна юрисдикція – це право вищого суду переглянути рішення судів нижчих інстанцій.

Appellate jurisdiction means the power to hear a case when it is appealed.

Апеляційний суд – це суд, який переглядає рішення нижчого суду. Апеляційні суди займають в судовій системі України важливе місце. Це суди другої ланки єдиної судової системи судів загальної юрисдикції. Вони є судами вищого рівня для місцевих судів. Апеляційний суд діє як суд апеляційної інстанції, а у випадках, визначених процесуальним законом, – як суд першої інстанції.

A court of appeals, also called an appellate court, reviews the decisions of a lower court.

Арбітр – нейтральна третя сторона на арбітражному засіданні, яка вислуховує обидві сторони та приймає рішення щодо спору.

An arbitrator is a neutral third party in an arbitration session who listens to both sides and decides on the dispute.

Арбітраж – метод врегулювання суперечок, у якому нейтральна третя сторона приймає рішення після вислуховування аргументів обох сторін.

Arbitration is a method of settling disputes in which a neutral third party makes a decision after hearing the arguments on both sides.

Арешт – це дія позбавлення волі, пов'язане з проведенням або передбачуваним розслідуванням (для затримання особи в якості первинної мети) або з попередженням вчинення злочину.

Arrest means to deprive a person of their liberty.

Асистент юриста – фахівець в області права без повної вищої юридичної освіти.

A paralegal is a non-lawyer employee trained or educated to do substantive legal work under the supervision of employing attorneys. Sometimes, paralegal and legal assistant are used synonymously.

Асоціація домовласників (АОСББ) – некомерційна організація, що займається маркетингом та управлінням житловим комплексом. Юридична особа АОСББ не набуває права власності на житлові чи нежитлові приміщення у будинку, які є у власності мешканців та не має юридичних підстав ним розпоряджатися.

A homeowner's association (HOA) is a non-profit organization that markets and manages a housing development.

Асоціація співвласників у кондомініумі – це група людей, що складається з власників кондомініумів, яка керує та обслуговує кондомініум.

A condominium association is a group of condominium unit owners that manages and maintains a condominium.

Атрибутика – це речі, які потрібні для виконання завдання. Прикладом атрибутів материнства є дитячі пляшечки, автокрісла, коляски та підгузники.

Paraphernalia is personal belongings or the things you need to do a task. Examples of the paraphernalia of motherhood are baby bottles, car seats, strollers, and diapers. Personal belongings are articles used in a particular activity; they are equipment.

Аукціон. Аукціонна продаж – це продаж майна тому, хто пропонує саму високу ціну.

Auction sale is a sale of property to the highest bidder.

Аукціон без резервування ціни – це аукціон, на якому аукціоніст повинен продати товар тому, хто запропонує найвищу ціну.

An auction without reserve is an auction in which the auctioneer must sell the goods to the highest bidder.

Аукціон з резервуванням ціни. Резервна ціна – найменша сума, за якою продавець готовий продати виставлений на продаж лот.

An auction with reserve is an auction in which the auctioneer may withdraw the goods without accepting the highest bid.

Б

Багатоквартирний будинок – це тип будівлі, як правило, з квартирами на кожному поверсі та із загальним доступом до вхідних сходів.

Tenements means everything of a permanent nature that may be possessed and, in a more restrictive sense, houses or dwellings.

Байдужість – це відсутність уподобань або незацікавленість. Якщо ви звинувачуєте когось у байдужості до чогось, ви маєте на увазі, що він/вона повністю не має інтересу до цього.

Indifferent, marked by a lack of interest, enthusiasm, or concern for something; apathetic; indifferent to suffering and poverty. It is also marked by no particular liking for or dislike of something.

Базова або вихідна лінія використовується при відліку ширини територіальних вод.

Baselines are horizontal lines running east and west in the United States government survey.

Балоновий платіж – це тип позики з меншими щомісячними платежами на початку терміну та одним платежем, більшим за звичайний, наприкінці. Для позичальників вони можуть бути привабливими, але небезпечними варіантами.

A balloon mortgage is a mortgage with low fixed payments during the life of the loan, ending with one large final payment.

Банкрут – це особа чи організація, які не можуть платити за своїми боргами. Щоб вирішити свої проблеми, боржник та кредитори можуть ініціювати процедуру банкрутства. Вона може бути судовою та позасудовою.

A bankruptcy is the state of a person (including a business) who cannot pay debts as they become due.

Банкрутство – процес, у якому індивід чи організація, нездатна розрахуватися із кредиторами. За рішенням суду майно боржника розподіляється між кредиторами відповідно до встановленої законом черговості виплати боргів кредиторам. Процес може бути ініційований або особою-боржником (добровільне банкрутство), або будь-ким з кредиторів, якому боржник не може виплатити борг (вимушене банкрутство). Справи про банкрутство підвідомчі господарським судам і розглядаються ними за місцезнаходженням боржника. Доти, доки банкрут не розрахується з боргами, його фінансова діяльність жорстко обмежена.

Bankruptcy is a legal process that aims to give debtors overwhelmed with debt a "fresh start" and provide a fair way of distributing a debtor's assets among all creditors.

Банкрутство для осіб з регулярними доходами. Цей план банкрутства дозволяє реструктурувати свої зобов'язання для виплати боргу протягом тривалого часу. Відповідно до цієї глави боржники пропонують план погашення заборгованості в розстрочку кредиторам протягом трьох-п'яти років.

Bankruptcy wage earner's plan. According to Chapter 13, bankruptcy is also a wage earner's plan. It enables individuals with regular income to develop a plan to repay all or part of their debts. Under this chapter, debtors propose a repayment plan to make installments to creditors over three to five years.

Батьковбивство – вбивство власного батька.

Patricide means the killing of one's father.

Безкоштовні юридичні послуги. До переліку одержувачів безкоштовної правової підтримки входять інваліди I та II групи, діти-інваліди, діти-сироти та діти, які залишилися без піклування батьків (а також їх законні представники), особи, які бажають прийняти на виховання у свою сім'ю дитину, усиновлювачі.

The term "pro bono," which is short for pro bono publico, is a Latin term that means "for the public good." Although the term is used in different contexts to mean "the offering of free services," it has a very specific meaning to legal professionals.

Безоплатний договір – це коли одна сторона, надавши що-небудь інший (товари, послуги), не отримує ніякого зустрічного надання. Різновиди безоплатних договорів: угоди про дарування, передачу майна в користування; договір зберігання; договір представництва; договір позики.

Gratuitous bailment is for the sole benefit of either the bailor or the bailee, in which no consideration is given by one of the parties in exchange for the benefits bestowed by the other.

Безперешкодне користування – право орендаря володіти орендованою власністю.

Quiet enjoyment means the right of a tenant to possess the rented property and to be undisturbed in that possession.

Безпідставне збагачення – придбання чи заощадження майна з допомогою іншої особи без встановлених на то законом, іншими правовими актами чи угодою підстав.

Unjust enrichment occurs when one person retains money, property, or other benefits that, in equity and justice, belong to another.

Безповоротний розпад сім'ї – це те ж саме, що непримиренні розбіжності.

Irretrievable breakdown Irretrievable breakdown means conflicts in personalities and dispositions that are so deep as irreconcilable and irremediable and render it impossible for the parties to continue to live together in a normal marital relationship. It is also called incompatibility and irreconcilable differences.

Безпосередня причина означає, що при розгляді справи в суді вона береться до уваги. Причинний зв'язок має місце лише тоді, коли діяння виступає необхідною умовою, без якої неможливе настання наслідку.

Proximate cause is the dominant or moving cause. Proximate cause, or legal cause, is an underlying cause of an accident. Proximate cause is often used to determine liability for torts and criminal offenses.

Безстрокова оренда – це оренда нерухомості протягом невизначеного терміну. Повідомлення про припинення оренди потрібно кожній стороні. Оренду не можна передавати.

Tenancy at will is an estate in real property for an indefinite period.

Безумовне право власності на нерухомість означає, що власник має нерухомість довічно або назавжди.

Freehold estate means an estate in which the holder owns the land for life or forever.

Безумовне право власності – це юридичний термін, який використовується у сфері нерухомості та означає повне та безповоротне право власності на землю та будь-які будівлі на цій землі. Безумовне право власності є найвищою формою власності – це означає, що земля є повною власністю без будь-яких обмежень, окрім місцевих постанов щодо зонування.

Fee simple is a legal term in real estate that means full and irrevocable ownership of land and any buildings on that land. Fee simple is the highest form of ownership – the land is owned outright, without any limitations or restrictions other than local zoning ordinances.

Безумовне право власності, яке закінчується – це право, яке закінчується автоматично, коли відбувається зазначена подія чи умова. Наприклад: Фред володіє акром землі. Фред віддає землю «Барні, поки земля буде використовуватися для посіву кукурудзи». Барні тепер володіє землею. Однак його право власності автоматично припиниться, якщо земля коли-небудь буде використовуватися для чогось іншого, ніж вирощування кукурудзи.

A simple determinable fee applies to real estate that can end automatically due to some event. It is also called a determinable fee.

Бенефіціарій (або бенефіціар) – вигодонабувач у сучасній фінансовій та юридичній термінології: одержувач платежу за страховим полісом чи іншим договором; особа, яка отримує доходи від своїх коштів або майна.

A beneficiary is someone who actually receives a gift under a will; also, one for whose benefit a trust is created. This is also called a cestui que trust.

Бенефіціарій (вигодонабувач) – фізична або юридична особа, якій призначений грошовий платіж. Вигодонабувач – особа, для вигоди якої діє агент на підставі агентського договору, договорів доручення та довірчого управління при проведенні операцій з грошима та іншим майном.

Cestui que trust is one for whose benefit a trust is created and also called the beneficiary.

Бенефіціарний титул – це юридична, документальна підстава права на певні дії, на особливе становище, на майно, на володіння товаром (що переходить від продавця до покупця). Його також називають справедливим титулом.

Beneficial title is the right to beneficial enjoyment. It is also called equitable title.

Бідність – характеристика економічного становища індивіда або соціальної групи, при якому вони не можуть задовольнити певне коло мінімальних потреб, необхідних для життя, збереження працездатності, продовження роду.

An indigent person is extremely poor, lacking the primary resources of everyday life. Often, the indigent lack not only money but also homes.

Біженці – це люди, які втекли від війни, насильства, конфліктів чи переслідувань і перетнули міжнародний кордон, щоб знайти безпеку в іншій країні.

Refugees are people who have fled war, violence, conflict, or persecution and have crossed an international border to find safety in another country. Refugees are defined and protected in international law.

Бізнес-партнерство – це об'єднання двох або більше осіб в якості співвласників з метою спільної діяльності для досягнення поставлених цілей і успішного розвитку підприємства.

Co-partnership is an association of two or more persons to carry on as co-owners of a business for profit. It is also called partnership.

Бійка в громадському місці. Бійка – явище побутове і досить часте. Нанесення побоїв передбачає певне покарання. Не одна стаття, а одразу декілька позначають відповідальність за побої. Це може бути штраф, і кілька років позбавлення волі. Покарання визначається тяжкістю завданих ушкоджень.

Affray, in many legal jurisdictions, related to English common law, is a public order offense consisting of the fighting of one or more persons in a public place to terrorize ordinary people.

Біль і страждання – фізичний дискомфорт і емоційна травма.

Pain and suffering means physical discomfort and emotional trauma.

Біль про права – перші десять поправок до Конституції США.

The Bill of Rights is the first of ten amendments to the U.S. Constitution.

Бічні нащадки – родичі не по прямій лінії, наприклад брати, сестри, племінниці, племінники, дядьки, тітки та двоюрідні брати чи сестри.

Collateral descendants (relatives) are relatives not in a direct line, such as brothers, sisters, nieces, nephews, uncles, aunts, and cousins.

Благодійна корпорація – неурядова, недержавна організація, створена для здійснення благодійної діяльності. Завданням організацій є здійснення цільових програм соціальної підтримки категорій населення, сприяння науці та освіті, підтримки культури та мистецтва, охорони здоров'я та пропаганди здорового способу життя, охорони навколишнього середовища.

The eleemosynary corporation is a corporation that is created for charitable and benevolent purposes.

Благодійна організація – неурядова, недержавна організація, створена для здійснення благодійної діяльності. Завданням організації є здійснення цільових програм соціальної підтримки категорій населення, сприяння науці та освіті, підтримки культури та мистецтва, охорони здоров'я та пропаганди здорового способу життя, охорони навколишнього середовища.

Benefit corporations exist under benefit corporation statutes, and their purpose is to create some general public benefit rather than simply to maximize shareholder profit.

Благодійний залишок від трасту з фіксованим відсотком виплат – довірчий фонд, в якому фіксований відсоток доходу (не менше 5 відсотків від сукупного доходу) щорічно передається бенефіціару, а решта передається на благодійність.

A charitable remainder unitrust is a trust in which a fixed percentage of income (at least 5 percent of the trust corpus) is given annually to a beneficiary and the remainder to a charity.

Благодійний траст на залишок коштів, (довірча власність) – це траст, в якому бенефіціару щорічно виплачується фіксована сума доходу, а решта спрямовується на благодійність.

A charitable remainder annuity trust is a trust in which a fixed amount of income is given annually to a beneficiary, and the remainder is given to a charity.

Благодійний фонд – фонд, створений у благодійних цілях.

A charitable trust is established for charitable purposes and is also called a public trust.

Боржник у володінні – це фізична або юридична особа, яка подала заяву про захист від банкрутства, але як і раніше володіє майном, щодо якого кредитори мають юридичні претензії по заставі або іншому забезпечувальному інтересу.

Debtor-in-possession is another name for a debtor in Chapter 11, 12, and 13 bankruptcy cases. A debtor in possession or DIP in United States bankruptcy law is a person or corporation who has filed a bankruptcy petition but remains in possession of the property upon which a creditor has a lien or similar security interest.

Братовбивство – це навмисне або ненавмисне позбавлення життя (вбивство) братом брата.

Fratricide means the killing of one's brother.

Бути учасником в судовому розгляді – це бути судимим в судовому розгляді юридичного спору; оскаржувати позов в суді в якості адвоката; виступати в ролі судді або присяжних для розслідування і прийняття рішень з питань права і фактів, представлених в такій дії.

To be tried means to litigate a legal controversy; to argue a lawsuit in court as an attorney, to sit in the role of a judge or jury to investigate and decide upon questions of law and fact presented in such an action.

В

Вантажоодержувач – той, кому вирушає вантаж.

A consignee is one to whom a consignment is made.

Вартість юридичних послуг – плата за час і зусилля адвоката.

Legal fees are charges for a lawyer's time and efforts.

Вбивство – позбавлення життя кого-небудь. У судовій практиці вбивство розглядається як один з видів насильницької смерті або умисні так і необережні посягання на життя людини, що призводять до настання смерті.

Homicide means the killing of a human being by a human being.

Вбивство – це є умисне заподіяння смерті іншій людині.

Felonious homicide is homicide done with the intent to commit a felony.

Вбивство власної матері вважається одним із найогидніших злочинів за всю історію. Вбивство одного з батьків (або обох), очевидно, є травматичним досвідом, який за звичайних обставин виникає лише внаслідок великої плутанини між батьками і дитиною.

Matricide means killing one's mother.

Вбивство першого ступеня – юридичний термін в законодавстві багатьох штатів США, в цілому «вбивство першого ступеня» вважається більш тяжким злочином, ніж «вбивство другого ступеня». В КК України немає такого поняття ступінь вбивства, а є поняття "вбивство", тобто умисне заподіяння смерті іншій людині.

First-degree murder is murder committed with premeditation, malice aforethought, or with extreme atrocity or cruelty, or while in the commission of crimes like burglary, robbery, or rape. Definitions of first-degree murder vary jurisdictionally.

Введення в оману щодо фактів та намірів – це шахрайство, яке спонукає іншу сторону укласти договір.

Fraud in the inducement is a fraud that causes another to enter into a contract.

Вдовина частина спадщини. У разі загибелі чоловіка дружина має переважне право стати єдиним власником спільно нажитого майна. Ситуація змінюється, якщо у сім'ї є діти. Однак дружина отримує 1/2 спільно нажитої власності, а друга частина підлягає успадкуванню.

Dower, according to common law, is a widow's right to a life estate, which is one-third of all real property her husband owns during coverture.

Вексель – письмова обіцянка позичальника виплатити кредитору певну суму.

A promissory note is a written promise by the borrower to pay a sum of money to the lender.

Велике журі названо так тому, що традиційно воно має більшу кількість присяжних засідателів, ніж суд присяжних (також відомий як мале журі). В даний час тільки США зберігає великі журі.

A grand jury consists of not more than 23 people who listen to and see a prosecutor's evidence and decide whether or not to charge someone with the commission of a crime.

Вердикт присяжних засідателів у кримінальному процесі -рішення колегії присяжних засідателів з поставлених перед нею питань, включаючи основне питання про винність підсудного.

A verdict is the decision of a jury.

Вердикт, що суперечить закону – вердикт, який є неправильним з точки зору закону.

A verdict contrary to the law is a verdict that is incorrect as a matter of law.

Верифікація – це процес незалежної експертизи, здійснюваної незалежною організацією, що володіє необхідною компетентністю.

Verification is a written statement or declaration made under penalty of perjury, often placed at the end of a document (such as a pleading), that the underlying document is valid.

Версія або "головна справа" – припущення слідчого або суду про наявність або відсутність подій та фактів з числа, що мають значення для правильного вирішення справи. В основі будь-якого цивільного процесу лежить те, що часто називають "головною справою", етап, на якому кожна сторона представляє присяжним свої ключові докази та аргументи.

The case in chief involves introducing evidence to prove the allegations made in the pleadings and the opening statement.

Вето по-латині – це означає "Я забороняю". Право, що означає повноваження особи або групи осіб в односторонньому порядку заблокувати прийняття того чи іншого рішення.

Veto means Latin for "I forbid"—the right of the President of the United States to strike down a piece of legislation.

Верховний суд США – вищий суд федеральної судової системи, створений відповідно до статті III Конституції США.

The U.S. Supreme Court is the highest court in the federal judicial system, created by Article III of the U.S. Constitution.

Взаємна помилка – ситуація, яка виникає, коли обидві сторони помиляються у важливому або суттєвому аспекті угоди. Також називається двосторонньою помилкою.

A mutual mistake is when both parties are mistaken about an essential or material aspect of an agreement. It is also called a bilateral mistake.

Взаємозамінні товари – група товарів, які можуть бути порівняні за їх функціональним призначенням, застосуванням, якісними та технічними характеристиками, ціною та іншими параметрами таким чином, що покупець дійсно замінює або готовий замінити їх один одним у процесі споживання (в т.ч. виробничого).

Fungible goods or materials refer to goods or materials (components) that are interchangeable for commercial purposes and whose properties are identical. Some of these similar items are originating, but others are not.

Взаємоподібна передача товарів (звичайно однією фірмою іншою). Товарна позичка, за умови, що позичальник може споживати їх, із поверненням кредитору еквівалента у натуральному та кількісному вираженні.

Mutuum is a loan of goods on the agreement that the borrower may consume them and return to the lender an equivalent in kind and quantity.

Взяти відведення. Заява про самовідводи та відводи може бути заявлена будь-яким учасником цивільного та кримінального провадження як під час досудового розслідування, так і судового розгляду.

Recuse means if someone, such as a judge, withdraws from a legal case. They state that they will not be involved in making decisions about the case, for example, because they consider themselves biased.

Взяття під варту — міра процесуального запобіжного заходу у кримінальній справі щодо підозрюваного або обвинуваченого, що полягає в його тимчасовій ізоляції до розгляду матеріалів кримінальної справи в суді і винесення вироку.

Incarceration is the detention of a person, often in a correctional or psychiatric facility. The term is frequently used to refer to criminal sentences imposed by a court of law.

Вид банкрутства зі збереженням власності – вид банкрутства з виплатою по суду встановлених сум заборгованості протягом певного терміну зі збереженням власності.

A wage earner's plan is a plan for the installment payments of outstanding debts under a Chapter 13 bankruptcy.

Визнання або підтвердження – це офіційна заява перед уповноваженою посадовою особою про те, що його / її дія або вчинок є вільною дією або вчинком.

Acknowledgment is a formal declaration before an authorized official, by a person who executes an instrument, that an act or deed is their free act or deed.

Визнання вини у звинуваченні – це може означати, що підсудний визнає свою провину за менш серйозним звинуваченням або за одним із кількох звинувачень в обмін на зняття інших звинувачень; або це може означати, що підсудний визнає свою провину за початковим кримінальним звинуваченням в обмін на більш м'яке покарання.

Plea to the charge means that the defendant will plead guilty to a less serious charge or to one of several charges in return for the dismissal of other charges; it may also mean that the defendant will plead guilty to the original criminal charge in return for a more lenient sentence.

Визнання винним. Обвинувачений у скоєнні злочину вважається невинним, поки його винність не буде доведена і встановлена набрав законної сили вироком суду.

Conviction means being found guilty of a crime.

Визнання фактів із запереченням їх юридичних наслідків шляхом приведення додаткових фактів; визнання фактів із подальшим спростуванням їх значення шляхом приведення додаткових фактичних обставин.

Confession and avoidance is a defense that admits the plaintiff's allegations but introduces another factor that avoids liability—also called an affirmative defense.

Визнати незаконним, наприклад рішення органу влади або суду нижчої інстанції.

Set aside means make void. It is also called reverse.

Визнати себе винним, не винним або не заперечувати. Визнання провини означає, що ви визнаєте звинувачення, у вас немає виправдання своїм діям, і суд може призначити вам покарання. Відмова від заперечення означає, що ви не визнаєте себе винним у злочині, але суд може визначити покарання.

Can plead guilty, not guilty or no contest. Pleading guilty means you admit the charges, you have no defense for your actions, and the court can levy punishment against you. Pleading no contest or nolo contendere means you admit no guilt for the crime, but the court can determine the punishment.

Виклик до суду. Особи, які беруть участь у справі, а також свідки, експерти, фахівці та перекладачі сповіщаються або викликаються до суду рекомендованим листом з повідомленням про вручення, судовою повісткою з повідомленням про вручення, телефонограмою або телеграмою, факсом або через інші засоби зв'язку та доставки, що забезпечують фіксування судового сповіщення або виклику та його вручення адресату.

A citation is a written order by a judge (or a police officer) commanding a person to appear in court for a particular purpose. It can also refer to legal authority, like a case or a statute.

Виключне правило – правило про неприйняття доказів в суді, отриманих незаконним шляхом.

The exclusionary rule is a court-created doctrine holding that evidence obtained by an unconstitutional search or seizure cannot be used at the trial of a defendant.

Виконавець – особа, призначена у заповіті померлого для виконання умов заповіту; індивідуальний представник майна.

An executor is a person nominated in a decedent's will to carry out the terms of the will; a personal representative of an estate. Generally, this term is used whether the executor is male or female.

Виконавець злочину першого ступеня – особа, яка вчиняє злочин сама або за допомогою іншої особи.

A principal in the first degree is one who actually commits a felony.

Виконавець злочину другого ступеня – той, хто не скоював злочину, але був присутній, допомагаючи і підбурюючи іншого до скоєння тяжкого злочину.

A principal in the second degree is one who did not commit the crime but was present, aiding and abetting another in the commission of a felony.

Виконавець, який виконує обов'язки виконавця без повноважень. Особа, яка розпоряджається майном померлого без належних повноважень, називається виконавцем. Дії такої особи можуть бути згодом затверджені законними виконавцями або адміністраторами, якщо ці дії не суперечать основним положенням заповіту померлого або права спадкоємців згідно із законом.

An executor de son tort is a person who performs the duties of an executor without authority.

Виконавиця жінка, призначена в заповіті померлого для виконання умов заповіту; особистий представник майна.

Executrix is a female nominated in a decedent's will to carry out the terms of the will; a personal representative of an estate.

Виконавча влада – гілка влади, яку очолює президент Сполучених Штатів. До нього входить кабінет міністрів, які є виконавчими департаментами уряду, які призначаються президентом.

The executive branch is the branch of government headed by the president of the United States. It includes the cabinet, which are the executive departments appointed by the president.

Виконання всіх істотних умов договору – доктрина, що дозволяє договірній стороні подати до суду на іншу сторону за порушення, навіть якщо під час виконання контракту першою стороною було допущено незначні упущення чи відхилення.

Substantial performance is a doctrine allowing a contracting party to sue the other party for breach, even though slight omissions or deviations were made in the first party's contract performance.

Виконання контракту включає – виконання обов'язків; виконання зобов'язань; наявність всіх необхідних ліцензій, сертифікатів та дозволів державних органів, які потрібні для виконання робіт за цим договором.

Performance means fulfilling a contract by doing what is agreed to under the contract's terms.

Викуп: 1. щось оплачене або необхідне за свободу захопленої людини. 2. акт звільнення з полону, заплативши певну ціну.

Ransom Ransom is: 1. Something paid or demanded the freedom of a captured person. 2. The act of freeing from captivity by paying a price.

Викупляти – звільняти від заставного обтяження (майно); погашати (облігацію); викуповувати (закладене майно).

Redeem means to release from a lien (property), repay (a bond), or redeem (pledged property).

Викрадення людей – це примусове, протиправне заволодіння особою за відсутності ознак злочину.

Kidnapping is an act or instance or the crime of seizing, confining, inveigling, abducting, or carrying away a person by force or fraud, often with a demand for ransom or in furtherance of another crime.

Вимагання – корумпована вимога або отримання посадовою особою винагороди за послуги, які повинні бути виконані безкоштовно.

Extortion is the corrupt demand or receiving by a person in the office of a fee for services that should be performed gratuitously.

Виморочне майно – майно, що залишилося після померлої особи і на яке ніхто не претендує або не може претендувати ні за заповітом, ні за правом наслідування. Якщо було заповідано не все майно, а спадкоємці відсутні, то виморковим визнається частина майна. Передається у володіння державою.

Escheat is the reversion of property to the state if the property owner dies without heirs.

Вина обвинуваченого, злочинний намір. У кримінальному праві – це психічний стан підсудного, який звинувачується у вчиненні злочину у конкретному злочині.

Mens rea refers to criminal intent. The literal translation from Latin is "guilty mind." In criminal law, mens rea is the mental state of a defendant who is accused of committing a crime, the state of mind statutorily required to convict a particular defendant of a specific crime.

Винесення судового рішення. Сутність судового рішення полягає в тому, що воно є вольовим актом органу держави. Вирішуючи від імені держави цивільну справу по суті, суд підтверджує певні правовідносини (або його відсутність), суб'єктивні матеріальні права і обов'язки або певні факти.

Adjudicating means determining finally by a court.

Винний – той, хто вчиняє чи вчинив щось заборонене, недозволене чи шкідливе для будь-кого чи чогось.

A culprit is a person who is responsible for a crime or other misdeed.

Винні в рівній мірі. Вираз "in pari delicto" означає, що дві або більше людей винні в скоєному рівною мірою. Відповідно до цієї доктрини сторони не повинні подавати позови або робити будь-які дії один проти одного.

In pari delicto is a legal term used to refer to two persons or entities who are equally at fault, whether the malfeasance in question is a crime or tort.

Винність – суб'єктивна або суспільна характеристика, що визначає наявність відповідальності за вчинені діяння. Встановити винність і винести вирок щодо винуватця має право тільки суд.

Guilty is the state of having committed a crime.

Виняткова юрисдикція у цивільному судочинстві існує у тих випадках, коли один суд має право виносити рішення у будь-якій справі до застосування всіх інших судів. Виняткова юрисдикція зазвичай визначається з погляду предмета.

Exclusive jurisdiction is the power of one court only to hear a particular case, excluding all other courts.

Виняткові обставини – це життєві обставини, що характеризують злочин та особистість винного, які суд визнає пом'якшувальними обставинами. Це юридичні факти та стани, які дозволяють призначити винному менш суворе покарання через те, що вони позитивно характеризують його особистість або зменшують ступінь суспільної небезпеки.

Exceptional circumstances or exceptional situations are the conditions required to grant additional powers to a government agency, particularly a government leader or a judge, to alleviate or mitigate unforeseen or unconventional hardship.

Виняток із правила про неприйняття судом доказів, отриманих незаконним шляхом. Суди повинні приймати докази, отримані співробітниками правоохоронних органів під час обшуку, здійсненого за ордером, який було отримано співробітниками правоохоронних органів сумлінно, але згодом було визнано недійсним, як виняток із правила про неприйняття судом доказів, отриманих незаконним шляхом.

A good faith exception to the exclusionary rule is evidence discovered by officers acting in good faith but under the mistaken belief that a search was valid, which can be used at a defendant's trial.

Випадковий чи опосередкований бенефіціар – це той, хто отримує вигоду лише тому, що хтось інший отримує вигоду. Взагалі кажучи, випадковий бенефіціар вважається випадковим, тому що джерело вигоди не передбачало безпосередню вигоду для нього.

The incidental beneficiary is one who is indirectly benefited by a contract.

Виправдане вбивство – це вбивство, вчинене при перевищенні меж необхідної оборони або при перевищенні заходів, необхідних для затримання особи, яка вчинила злочин.

Justifiable homicide is the taking of a human life when a lawful justification exists. A killing made in self-defense is a justifiable homicide.

Виправдання означає, що підозрюваний виправданий, звільнений від обвинувачення; буде визнаний невинним.

Acquitted means discharged from accusation; to be found not guilty.

Виправдувальний вердикт присяжних та виправдувальний вирок – кінцеві пункти того великого шляху, який проходить кримінальне судочинство у пошуках переконливої відповіді на запитання, чи винен обвинувачений у скоєнні злочину.

Acquittal is a judicial decision after a full inquiry establishes the accused's innocence.

Виробничий дефект – невідповідність вимогам нормативної документації на виготовлення чи постачання продукції.

A manufacturing defect is a product defect that was negligently built or built with substandard materials.

Вирок – процесуальний акт правосуддя. Це рішення суду (судді) про винність або невинність підсудного і призначення або звільнення від покарання.

Sentence is the judgment of the court imposing punishment when the defendant is found guilty in a criminal case.

Вирок судді – це вирок у суді присяжних, який виноситься незалежно від думки присяжних, а за рішенням судді.

A motion for a directed verdict in a jury trial asks the court to find in favor of the moving party as a matter of law without allowing the case to go to the jury.

Виселення орендарів здійснюється за загальним правом, або через судовий позов, який використовується домовласниками.

Ejectment, at common law, is the legal action used by landlords to evict tenants.

Виселення у разі припинення у громадянина права користування житловим приміщенням на підставах, передбачених законами, договором, або на підставі рішення суду. Громадянин зобов'язаний звільнити відповідне житлове приміщення.

Eviction is the act of removing a person from possession of real property, either by reentry or by legal process.

Виселення в порядку відплати. В американському законі домовласник не може виселити орендаря на помсту за повідомлення про погані житлові умови.

Retaliatory eviction is the eviction of a tenant for reporting sanitary or building code violations to the authorities.

Висновки з питань етики. Колегія адвокатів публікує висновки з питань етики у відповідь на запити юристів. Етичні висновки мають рекомендаційний характер і не підлягають виконанню як закон, але їх можна навести, щоб показати, як колегія адвокатів витлумачила конкретне положення Типових правил або Типового Кодексу.

Ethics opinions are formal answers (similar in style to appellate court opinions) to questions about the interpretation or application of the ethics rules.

Витрати, пов'язані з юридичними питаннями, наприклад, плата за подання документів.

Expenses associated with a legal matter, such as filing fees.

Відведення з конкретної підстави присяжного, зроблене, коли вважається, що присяжний має упереджене відношення до справи, що розглядається.

Challenges for cause are challenges to a juror made when it is believed that the juror is not indifferent.

Відведення усього складу присяжних у процесі формування колегії присяжних засідателів.

A challenge to the array is a challenge to the entire jury because of some irregularity in the jury selection. It is also called a motion to quash the array.

Відвід без пояснення причин – відвід присяжного засідателя, для якого не потрібно наводити ніяких підстав.

Peremptory challenges are the challenge of a juror for which no reason needs to be given.

Віддавати під заставу другим заємщиком. Угода нового власника нерухомого майна про сплату іпотеки колишнього власника. Також називається іпотечним припущенням.

A mortgage take-over is an agreement by a new owner of a real property to pay the former owner's mortgage. It is also called mortgage assumption.

Відкладати засідання суду. Цей термін використовується у випадку якщо справа відкладається, це означає, що вона все ще існує в судових протоколах, але не активна. Якщо проблема виникне знову, справа може бути повернена до суду.

Adjourn case. If a case is generally adjourned, it means it still exists in the court records but isn't active anymore. If the problem occurs again, the case can be returned to court.

Відкладення судового засідання на певний термін. Судовий розгляд є неможливим у зв'язку з неявкою в судове засідання когось із викликаних осіб або у зв'язку з необхідністю витребування нових доказів, суд постановляє ухвалу про його відкладення на певний термін.

Adjournment of a court session for a certain period of time. According to the Code of Criminal Procedure, if the trial is impossible due to the failure of any of the summoned persons to appear at the court session or due to the need to demand new evidence, the court issues a ruling or resolution on its postponement for a certain period.

Відкласти розгляд справи – це тимчасово або назавжди відкладення або відстрочка провадження; припинення або припинення подальших справ судом, законодавчим органом або державним службовцем.

To adjourn the case means to put off or postpone proceedings, to end or dismiss further business by a court, legislature, or public official—either temporarily or permanently. If an adjournment is final, it is said to be sine die, "without day," or without a time fixed to resume the work.

Відкликаний прижиттєвий траст – траст, який може бути анульований або змінений засновником в будь-який час протягом його або її життя.

A revocable living trust is a trust that the settlor may rescind or change at any time during their lifetime.

Відкликання – процедура відкликання пропозиції offerentом до того, як вона була прийнята.

Revocation is the act of revoking, the taking back of an offer by an offeror before it has been accepted.

Відкритий ордер означає, що правоохоронні органи мають можливість взяти громадянина під варту та доставити до суду. Підставою може бути вчинення злочину або просто неявка до суду за повісткою.

An open warrant can mean many things, whether committing a new crime or failing to appear in court. Once you have an open warrant, law enforcement can take you into custody and bring you to court.

Відмивання грошей. Метафора, яка використовується для опису того, як гроші, отримані в результаті злочинної діяльності, «відмиваються», так що може здаватися, що вони були зароблені законним чином.

Money laundering is a metaphor for how money acquired through criminal activities is "washed" so that it appears to have been earned legitimately.

Відмінити; відхилити означає анулювати, зробити недійсним або відмовитися від підтримки. Це означає, наприклад, відхилити заперечення адвоката щодо питання до свідка або визнання доказів.

Overrule means to annul, make void, or refuse to sustain. It means, for example, to reject an attorney's objection to a question to a witness or admission of evidence.

Відмова від зобов'язань зазвичай протягом короткого, обумовленого контрактом, терміну; припинення.

Rescission is an equitable remedy that allows a contractual party to cancel the contract. Parties may rescind if they are the victims of a vitiating factor, such as misrepresentation, mistake, duress, or undue influence. Rescission is the unwinding of a transaction.

Відмова від застосування примусових судових заходів (наприклад: кредитора проти боржника і т. п.).

Forbearance means refraining from taking action.

Відмова від претензій і права – це добровільна відмова від відомої привілеї або права.

Waiver means voluntary relinquishment of a known privilege or right.

Відмова від свого права. Громадянин або юридична особа може відмовитися від права власності на належне йому майно, без наміру зберегти будь-які права на це майно. Відмова від права власності не тягне припинення прав та обов'язків власника щодо відповідного майна до набуття права власності на нього іншою особою.

Waiving your right means you waive this right and agree that you will not be allowed access to this particular item (the letter of reference) in your record.

Відмова від слухання справи судом присяжних – це суд без присяжних. Також званий судовим розглядом.

A jury-waived trial means a trial without a jury. It is also called a bench trial.

Відмова в позові – залишення без розгляду, припинення справи в суді.

Dismissal is an order disposing of an action without a trial of the issues.

Відмова в позові без права подання іншого позову – це відхилення позову без збереження за позивачем права пред'явлення позову за тією ж підставою.

Dismissal with prejudice. A dismissal in which the plaintiff is barred from bringing another action on the same claim.

Відмова в позові з правом подання іншого позову – це відхилення позову зі збереженням за позивачем права пред'явити надалі позов за тією ж підставою.

Dismissal without prejudice is a dismissal in which the plaintiff can correct the error and bring another action on the same claim.

Відмова в розгляді – це відмова у розгляді заяви у визначених законом випадках, наприклад, якщо не мається повноважень до подання заяви. Відмова у провадженні справи видається у формі постанови, на яке можна поскаржитись.

Failure of consideration is a defense available when the consideration provided in an agreement is not given to the party being sued.

Відмова оскаржувати звинувачення – заява про відмову оскаржувати пред'явлене звинувачення.

Nolo contendere is a plea in which the defendant neither admits nor denies the charges.

Відмова у позові – припинення позову, що не вирішує питання по суті.

Nonsuit means terminating an action that did not adjudicate issues on the merits.

Відмова чоловіка/дружини від заповіту. Чоловік /дружина має право відмовитися від спадщини на користь інших осіб з числа спадкоємців за заповітом або спадкоємців за законом будь-якої черги.

Waiving a spouse's will means renouncing or disclaiming a spouse's will.

Відновлення заповіту – відновлення раніше відкликаною або неправильно оформленою заповіту.

Republishing a will means reestablishing a will that has been formally revoked or improperly executed.

Відокремлена власність – форма права власності на нерухомість, при якій є тільки один орендар / власник, без будь-яких інших спільних інтересів.

Estate in severalty is a form of title to real estate where there is only one tenant/owner, without any other joint interest.

Відомий також під ім'ям. Інакше відомий як. Цей термін використовується для позначення додаткового імені, яке людина (наприклад, злочинець) іноді використовує як псевдонім.

Aliases, otherwise known as are used to indicate an additional name that a person (such as a criminal) sometimes uses. John Smith, alias Richard Jones, was identified as the suspect.

Відповідальність за незаконний обіг наркотиків. Контрабанда наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів чи прекурсорів або фальсифікованих лікарських засобів, тобто їх переміщення через митний кордон України карається позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років. Вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб – від восьми до

десяти років з конфіскацією майна, в особливо великих розмірах – від десяти до дванадцяти років з конфіскацією майна. Стаття 305, Кримінальний кодекс України.

Drug charges are illegal possession of a controlled substance that occurs whenever a person owns or otherwise possesses a drug or other controlled substance without legal justification or permission. These charges usually apply when a person is found carrying marijuana, cocaine, methamphetamine, or other narcotics.

Відповідач – особа, проти якої порушено судовий позов.

A defendant is a person against whom a legal action is brought.

Відповідач – особа, яка бере участь у справі, на яку було подано до суду позов.

A respondent is one who is called on to answer a petition. A party against whom an appeal is brought.

Відповідач визнаний невинним. Визнати підсудного невинним – значить виправдати. На суді виправдувальний вирок виноситься, коли присяжні або суддя, якщо це судовий розгляд, визначають, що винність підсудного не доведено.

Defendant acquitted means a verdict of not guilty constitutes an acquittal at trial; an acquittal occurs when the jury (or the judge if it's a judge trial) determines that the prosecution hasn't proved the defendant guilty beyond a reasonable doubt.

Відповідач за наклеп – той, проти кого було подано заяву про наклеп до суду.

A libelee is a person against whom a libel has been filed in a court; the respondent.

Відповідач, ім'я якого невідоме або не встановлено в судовій справі записується як "Джон Доу". Після встановлення імені обвинуваченого, вноситься поправка в судову документацію.

Doe defendants is the device used to refer to defendants whose names are unknown.

Відповідач по апеляції – сторона, щодо якої справа оскаржується з суду нижчої інстанції до суду вищої інстанції.

Appellee is a party against whom an appeal is brought, and the defendant is called in error and respondent.

Відповідач помилково. Відповідачем помилково є сторона, проти якої було подано клопотання про видачу судового наказу помилково.

The defendant in error is the party against whom a petition for a writ of error has been filed. When the appellate court issues a judgment in favor of the defendant in error, the original decision is not reversed. A party against whom an appeal is brought. It is also called appellee and respondent.

Відповідні товари – товари, що задовольняють умовам поставки.

Conforming goods are goods that are by the obligations under the contract.

Відповідь на заперечення за позовом – відповідь позивача на зустрічний позов відповідача.

Reply means the response to the objection to the lawsuit is the plaintiff's response to the defendant's counterclaim.

Відправник – той, хто здійснює відправлення.

A consignor is one who makes a consignment.

Відпустити під підписку про невиїзд. Підписка про невиїзд та належну поведінку є одним із запобіжних заходів, який дізнавач, слідчий або суд у межах наданих ним повноважень має право обрати обвинуваченому або підозрюваному.

Release on your own recognizance means you don't have to pay bail. Defendants released on their own recognizance need only sign a written promise to appear in court as required.

Відстрочка висилки надається, коли процедура надання притулку закінчилася, і отримана відмова, але депортація тимчасово не відбувається, людина отримує «відстрочку висилки з країни» Після отримання дозволу на зупинення висилки ви можете подати заяву на отримання дозволу на роботу у Сполучених Штатах.

Granted withholding of removal means that you have been ordered removed (or deported) from the U.S., but your removal is suspended. After a grant of withholding of removal, you may apply for work authorization in the United States.

Відступ вод (моря, річки) – поступове зниження рівня води, обмілення річок та озер. Це може призвести до екологічної катастрофи.

Reliction is the gradual recession of water, leaving land uncovered.

Відсутність компенсації. Захист, доступний для сторони, проти якої подано позов за порушення контракту, якщо компенсація не міститься в угоді, яка є предметом позову.

Lack of consideration is a defense available to a party being sued for breach of contract when no consideration is contained in the agreement that is the subject of the suit.

Відхилення пропозиції – відмова одержувача пропозиції від пропозиції.

Rejection Is, for example, the refusal by an offeree of an offer.

Відхилити звинувачення з упередженням – це означає, що справа припинена без права на повторний розгляд. Справа, відхилена без упередження, означає протилежне. Цю справу не припиняють назавжди і вона може бути роглянута знову.

To dismiss charges with prejudice in the formal legal world is a court case that is dismissed with prejudice, which means that it is dismissed permanently. A case dismissed with prejudice is over and done with, once and for all, and can't be brought back to court. A case dismissed without prejudice means the opposite. It's not rejected forever.

Вітчизняна корпорація – корпорація, організована у державі, де вона діє.

A domestic corporation is organized in the state in which it operates.

Вколоти – встромити гострий предмет, зазвичай невеликий. *Jabbed Jabbed means to push at something hard and quickly with a finger or a thin, pointed object: I jabbed my finger on the needle. He jabbed at his food with his fork.*

Внутрішній траст захисту активів – це самостійний траст, дозволений у 16 штатах США (станом на 2017 рік), який використовує незалежного довірчого керуючого та призначений для отримання доходу засновника або особи, яка надала право, але також для захисту цих активів від кредиторів засновника.

Domestic asset protection trust (DAPT) is a self-settled trust allowed in 16 states (as of 2017) that uses an independent trustee. It is designed to benefit the settlor or grantor with income and protect those assets from the settlor's creditors.

Водіння у стані алкогольного сп'яніння – керування транспортним засобом з наявністю рівня алкоголю в крові, що перевищує допустимі норми за законодавством держави. Є серйозним правопорушенням у більшості країн світу.

Driving under the influence (DUI) is the offense of driving, operating, or being in control of a vehicle while impaired by alcohol or drugs (including recreational drugs and those prescribed by physicians) to a level that renders the driver incapable of operating a motor vehicle safely.

Волевиявлення – вираження свого бажання, згоди на що-небудь. У цивільному праві волевиявлення є чисто правовим поняттям, правовим засобом вираження дії, мета якого – виникнення, зміна або припинення певних правових відносин.

A will is initially a legal instrument stating a person's wishes as to the disposition of real property at death, but it now refers to both real and personal property.

Володіння власністю – це володіння рухомим або нерухомим майном; володіння нерухомістю без обмежувальних умов.

Seisin means possession of land by freehold.

Володіння в ритмі: «поділ часу» – право одного з власників багатовласницької власності на використання самої власності у відведені йому ділянки часу. Найчастіше застосовується на ринку нерухомості як міжнародна система обміну відпочинком серед співвласників курортних готелів клубного типу.

Time-sharing means fee simple ownership of a unit of real property in which the owner can exercise the right of possession for only a week or two each year. It is also called interval ownership.

Вступає в силу лише в майбутньому; підлягає виконанню те, що ще належить виконати.
Executory is that which is yet to be executed or performed.

Вступна заява адвоката або прокурора -це короткий виклад присяжним (або судді в судовому засіданні) передбачуваних доказів, які будуть подані.

An opening statement is an attorney's outline of the anticipated evidence to be presented to the jury (or to a judge in a bench trial).

Вступний абзац заповіту, в якому офіційно оголошується, що документ є заповітом. Слово "екзордіум" означає початок або вступну частину чогось, як правило, з посиланням на документ.

The publication clause is the introductory paragraph of a will. It is also called the exordium clause.

Втеча в контексті кримінального права означає, що особа, яка звинувачується у скоєнні злочину, прагне уникнути затримання, тікаючи чи ховаючись.

Flee the jurisdiction means flee in the context of criminal law when a person accused of a crime seeks to avoid apprehension by running away or hiding that the accused fled from the apprehension.

Вторинне значення, наприклад товарного знака, виникає в процесі використання предмету, торгова марка, якого з часом стала настільки відомою, що асоціюється з продуктами чи послугами компанії.

Secondary meaning is a trademark granted for a mark that isn't inherently distinctive but has, over time, become so well known as associated with a company's products or services.

Втрачене майно – втрата повністю або частково майна та/або матеріалів внаслідок: а) об'єктивної випадковості; б) дій ворогуючої сторони або ворогуючих сторін; в) рішень судовими органами.

Lost property means personal property that is accidentally separated from its owner. Finders of lost property own it, except concerning the original owner who lost it.

Втручання в особисте життя. Згідно Конституції України кожна людина має право на недоторканність його особистого життя, на таємницю листування або розмов по телефону.

Invasion of privacy means a violation of the right to privacy.

Г

Гарантійний акт права власності – це документ, що часто використовується у сфері нерухомості, який забезпечує максимальний захист покупця нерухомості. Він гарантує, що власник володіє нерухомістю без будь-яких непогашених застав, заставних чи інших обтяжень.

A full covenant and warranty deed contains warranties under which the grantor guarantees the property to be free from all encumbrances and to defend the title against the claims of all persons. It is also called a general warranty deed.

Гарантійний ордер визначається як гарантія, запевнення або надання комусь повноважень щось робити. Дозвіл або сертифікація; санкція, видана вищим начальством.

Warrant means to give assurance.

Гарантія кредитної безпеки – це гарантія зазвичай у формі застави або депозиту, що надається боржником кредитору для забезпечення виплати боргу.

Security means assurance (usually in the form of a pledge or deposit) a debtor gives to a creditor to ensure that a debt is paid.

Гарантія права власності -гарантія того, що право власності є дійсним, що передача є законною і що ніяких невідомих застав на товари не існує.

Warranty of title guarantees that title is good, that the transfer is rightful, and that no unknown liens on the goods exist.

Гарантія правового титулу власності – це гарантія продавця покупцю, що продавець має право передати право власності, і ніхто інший не має права власності. Крім того, гарантія правового титулу може використовуватися, щоб гарантувати, що жодна інша сторона не має авторських прав, патентів або прав на товарні знаки у власності, що передається.

A general warranty deed—also called a full covenant and warranty deed – contains warranties under which the grantor guarantees the property to be free from all encumbrances and to defend the title against the claims of all persons.

Гарантія придатності для конкретної мети – це гарантія відповідності товару своєму призначенню.

A warranty of fitness for a particular purpose is implied when a buyer relies on any seller's skill and judgment in selecting goods that will fit a specific purpose.

Гарантія придатності для проживання має на увазі гарантію орендодавця на те, що приміщення придатні для проживання людей.

A warranty of habitability is an implied warranty by a landlord that the premises are fit for human habitation.

Гарантія товарної придатності означає, що товар придатний для продажу і відповідає розумним очікуванням покупця.

Warranty of merchantability is an implied warranty, given by merchants in all sales unless excluded, that goods are fit for the ordinary purpose for which such goods are used.

Генеральний агент – агент, який представляє свого довірителя з широкого кола питань.

The general agent is an agent who is authorized to conduct all of a principal's activity in connection with a particular business.

Геноцид – навмисне та систематичне знищення, повністю або частково, етнічної, расової, релігійної чи національної групи.

Genocide means the killing of a racial or political group.

Гетто – частини великих міст, відведені для добровільного або примусового проживання меншин, у сучасному світі в результаті соціального, правового або економічного тиску.

Ghetto means a crowded, poor part of a city by a specific ethnic group. The word is powerful and often associated with a rich cultural heritage, a sense of shame, and a desire to escape.

Глава 7 Банкрутство (ліквідація та пряме банкрутство). Процедура, призначена для ліквідації власності боржника, виплати кредиторам та звільнення боржника від більшості боргів.

Chapter 7 bankruptcy is a proceeding designed to liquidate a debtor's property, pay off creditors, and discharge the debtor from most debts. It is also called liquidation and straight bankruptcy.

Глава 11 банкрутство (реорганізація) – метод, що дозволяє підприємствам реорганізувати свої фінансові справи, зберегти свої активи та залишитися у бізнесі.

Chapter 11 bankruptcy is a method for businesses to reorganize their financial affairs, keep their assets, and remain in business. It is also called reorganization.

Глава 12 банкрутство (коригування боргу сімейного фермера) – метод, що дозволяє сімейним фермерам та сімейним рибальським підприємствам регулювати свої фінансові справи, продовжуючи керувати своїми фермами.

Chapter 12 bankruptcy is a method for family farmers and family-owned fishing businesses to adjust their financial affairs while continuing to operate their farms. It is also called family farmer debt adjustment.

Глава 13 банкрутство (коригування боргів фізичних осіб). Метод, за допомогою якого фізична особа з регулярним доходом може виплачувати свої борги із майбутніх доходів протягом тривалого періоду.

Chapter 13 bankruptcy is a method by which an individual with regular income can pay their debts from future income over an extended period—it is also called adjusting individuals' debts.

Головна особа в угоді – це той, хто уповноважує іншого діяти від свого імені.

The principal is one who authorizes another to act on one's behalf.

Готовність до винесення вироку – етап судового розгляду, на якому все завершено, крім рішення суду.

Ripe for judgment is the trial stage at which everything has been completed except the court's decision.

Грабіж – відкрите розкрадання чужого майна. Грабіж виявляється у викраденні майна, скоєному без насильства над особистістю або з насильством, яке не є небезпечним для життя і здоров'я.

Robbery is the felonious taking of personal property in the possession of another, from his person or immediate presence, and against his will, accomplished using force or fear.

Громадська догана є формою дисциплінарного стягнення, що застосовується, наприклад, до медичних працівників. Його зазвичай видають особам, які допустили незначні порушення Закону.

A public reprimand is a sanction issued, for example, against an attorney for a grievance where the attorney's name is listed on the official censure.

Громадський траст – траст, створений у благодійних цілях. Також називається благодійним фондом.

A public trust is a trust established for charitable purposes. It is also called a charitable trust.

Грошова компенсація колишній коханій або нареченій. Існує звід законів, які забороняють або анулюють позови з метою отримати фінансову компенсацію покинутою стороною за порушення обіцянки одружитися.

Heart balm statutes are laws passed in most states abolishing suits for loss of consortium, breach of promise to marry, and alienation of affections.

Грошове зобов'язання -письмовий документ, що обіцяє виплату грошової суми в разі невиконання певних обов'язків.

A bond is a written instrument promising the payment of money if specific duties are not performed.

Грошовий подарунок – сума грошей в заповіті, як грошовий подарунок для спадкоємця.

A pecuniary gift is the gift of money in a will.

Груба або злочинна недбалість відповідно до загального права визначається як грубе відхилення від розумних стандартів обережності. Це більш серйозний рівень порушення, ніж звичайна недбалість згідно деліктного права. Груба недбалість може розглядатися, наприклад, як ненавмисне вбивство.

Gross negligence is a heightened degree representing an extreme departure from the ordinary standard of care. Falling between intent to do wrongful harm and ordinary negligence, gross negligence is defined as willful, wanton, and reckless conduct affecting the life or property or another.

Д

Давати свідчення. Свідчення – це заява, зроблена під присягою. Показання свідків можуть бути використані для доведення або спростування різних речей. Вони можуть бути використані як звинуваченням, так і захистом.

Testimonial evidence is oral testimony of witnesses made under oath in open court.

Давати свідчення. Показання свідків – це фактичні дані, про які повідомляє особа-свідок, у встановленому законом порядку, про обставини, що мають значення для правильного вирішення цивільної справи.

Attest means to bear witness to.

Дактилоскопія (відбитки пальців) – спосіб впізнання (ідентифікації) людини по слідах пальців рук, заснований на неповторності малюнка шкіри. Широко застосовується в криміналістиці.

A fingerprint is an impression left by the friction ridges of a human finger.

Дарувальник (той, хто дарує) передає своє майно (квартиру, будинок, садову або земельну ділянку, дачу, частку дачі тощо) у власність обдаровуваному (той, кому дарують) безоплатно.

A donor is a person who gives a gift, a person who establishes a trust. They are also called grantor, settlor, and trustor.

Дарування на випадок смерті. Договір дарування вважається укладеним у момент передачі речі. При даруванні відбувається збільшення майна обдаровуваного за рахунок зменшення майна дарувальника. "При даруванні на випадок смерті" майно дарувальника від цього не зменшується, поки він живий, а після його смерті це майно належатиме вже не йому, а його спадкоємцям.

Gift causa mortis is a gift made in contemplation of impending death. The gift's causa mortis is automatically revoked if the donor doesn't die from that which was contemplated by the donative intent.

Дарування рухомого майна вмираючим – дар у передбаченні смерті, дар особистої власності (не нерухомості) людиною, яка очікує швидкої смерті з природних причин. Якщо дарувальник одужує від явно смертельної хвороби, подарунок розглядається як будь-який інший подарунок для оподаткування.

Gifts made in contemplation of death. For federal estate tax law purposes, gifts made within three years of the date of death and which are subject to the federal estate tax. It is also called gifts causa mortis.

Дворазове залучення до відповідальності – ситуація, в якій обвинувачений двічі постає перед судом за один і той же злочин.

Double jeopardy is a situation in which a defendant is tried twice for the same offense.

Двосторонній договір – це як правило, будь-яка письмова угода між двома сторонами або акт про нерухомість, у якому дві сторони погоджуються на продовження зобов'язань. Наприклад, одна сторона може погодитися утримувати майно, а інша – проводити періодичні платежі.

An indenture is a deed or lease to which two or more persons are parties.

Двосторонній контракт є взаємною домовленістю між двома сторонами, де кожна обіцяє вчинити певну дію в обмін на дію іншої сторони.

A bilateral contract contains two promises, one made by each party.

Двостороння помилка, взаємна помилка – ситуація, яка виникає, коли обидві сторони помиляються у важливому аспекті угоди. Також називається взаємною помилкою.

A bilateral mistake, also called a mutual mistake, occurs when both parties are mistaken about an important aspect of an agreement.

Двошлюбність (бігамія) -це вступ до другого шлюбу при наявності колишнього, не розірваного законним порядком шлюбу.

Bigamy is the state of a man who has two wives or of a woman who has two husbands living at the same time.

Дебітор – це особа, яка отримала кредит.

The debtor owes a debt to another.

Декларація про довірчий характер власності. Довірча власність, або довірче управління майном, є одним із спеціальних інструментів управління активами і податкового планування, що існують в англійському праві і застосовуються в юрисдикціях, законодавство яких засноване на англійському праві, таких як, наприклад, Великобританія, США, БВО, Гонконг, Кіпр та інші.

A declaration of trust is a written declaration by a settlor that they hold legal title to the property as trustees for the benefit of another person.

Делегування – передача обов'язків однією особою іншій.

Delegation is the transfer of a duty from one person to another.

Демонстративна спадщина -це фонд або активи, з яких має бути виплачена спадщина.

Demonstrative legacy is a bequest of a certain sum of money with a direction to be paid out of a particular fund.

Депонент, свідок, який дає свідчення під присягою. Перед заслуховуванням показань свідка головуючий встановлює дані про його особу, роз'яснює обов'язки і права свідка, попереджає його про відповідальність за дачу завідомо неправдивих показань, про що робиться відмітка в протоколі судового засідання, після чого свідок приводиться до присяги.

A deponent is a person who gives testimony under oath and signs an affidavit. It is also called an affiant.

Депонування майна – це передача майна у залежне тримання. Це тимчасова передача майна від однієї особи на довірче управління іншій особі. При цьому під довірчим управлінням мається на увазі передача майна для реалізації пов'язаної з даним майном послуги (наприклад, передача майна під заставу, тимчасове зберігання, ремонт і т.п.).

Bailment is the relationship when personal property possession (but not ownership) is transferred to another for a specific purpose.

Державна зрада – це шпигунство, видача іноземній державі, міжнародній чи іноземній організації або їх представникам відомостей, що становлять державну таємницю.

High treason means crimes committed with the intent to put the Nation or parts thereof under foreign rule or influence. The punishment for treason is death or life imprisonment without the possibility of parole.

Державна політика – це політика, що лежить в основі основоположних принципів, що об'єднують різні народи у згуртоване суспільство.

Public policy means underlying, foundational principles that bind various peoples into a close-knit society.

Державний адміністратор -посадова особа, яка управляє майном особи, яка померла без заповіту, поки не з'явиться родич, спадкоємець або інша особа, яка має право діяти як адміністратор.

A public administrator administers the estate of a person who dies intestate when no relative, heir, or another person entitled to act as administrator appears.

Державний прокурор. Згідно закону України «Про прокуратуру» систему прокуратури становлять: офіс генерального прокурора; обласні прокуратури; окружні прокуратури; спеціалізована антикорупційна прокуратура.

A state attorney is a legal officer (such as a district attorney) appointed or elected to represent a state in court proceedings within a district.

Дефект конструкції -несправність, що виникла в конструкції на стадії її виготовлення, транспортування і монтажу.

A design defect is the theory that a product was negligently designed or could have been designed more safely.

Дефолт (англ. default – невиконання зобов'язань) – невиконання договору позики, тобто неоплата своєчасно відсотків або основного боргу за борговими зобов'язаннями або за умовами договору про випуск облігаційної позики. Дефолт може оголошуватися як компаніями, приватними особами, і державами («суверенний дефолт»), нездатними обслуговувати все чи частину своїх зобов'язань.

Default is the failure to make required interest or principal repayments on a debt, whether that debt is a loan or a security. Individuals, businesses, and even countries can default on their debt obligations.

Дивіденди – прибуток, що розподіляється між акціонерами корпорації.

Dividends are profits distributed to the stockholders of a corporation.

Директива для лікарів, декларація про медичне обслуговування та заповіт про життя – письмовий вислів бажання людини померти природною смертю, а не залишатися живими штучними методами.

A medical directive is a written expression of a person's wishes to be allowed to die a natural death and not be kept alive by heroic or artificial methods. It is also called a directive to physicians, health care declaration, and living will.

Директива про медичне обслуговування, заповіт про життя – це попередні письмові медичні розпорядження (інструкції), що описують види допомоги, яку особа хотіла б отримати, якщо трапиться щось, через що він/вона не зможе висловити свої побажання. У довгостроковій довіреності зазначено іншу особу, яка може приймати медичні рішення за хворого, якщо він/вона не в змозі приймати їх самостійно. Ця форма є юридичним документом і має бути підписана нотаріусом.

A directive to physicians is a written expression of a person's wishes to be allowed to die a natural death and not be kept alive by heroic or artificial methods. It is also called health care declaration, living will, and medical directive.

Директори – люди, які обираються акціонерами для управління корпорацією.

Directors are people who stockholders or shareholders elect to manage a corporation.

Дискреційний договір означає, що при укладенні договору такого типу сторони погоджуються, що offerent не може відкликати свою offerту, а адресат offerти має право прийняти її в будь-який час протягом зазначеного терміну. Не слід плутати даний вид договору з безвідкличною offerтою (irrevocable offer).

An option contract means a binding promise to hold an offer open.

Дискреційний траст – це траст, який містить положення, що надає довіреному керуючому право на власний розсуд виплачувати бенефіціару тільки ту частину доходу і основної суми трастового майна, яку довірчий керуючий вважає доцільною.

Discretionary trust allows the trustee to decide, at the trustee's discretion, how much will be given to each beneficiary. It is also called spray trust and sprinkling trust.

Дискримінація – це несправедливе або упереджене ставлення до людей і груп за такими ознаками, як раса, стать, вік або сексуальна орієнтація.

Discrimination is the unfair or prejudicial treatment of people and groups based on characteristics such as race, gender, age, or sexual orientation.

Дисциплінарна комісія - група осіб, уповноважених вищою судовою інстанцією розслідувати скарги на адвокатів.

A disciplinary commission is a group empowered by its jurisdiction's highest court to investigate grievances against lawyers.

Дитина, яка відсутня в заповіті Дитина, яка відсутня в заповіті – дитина народжена або усиновлена після складання заповіту і не включена до нього.

A pretermitted child is a child omitted by a testator from a will.

Дифамація – протиправне діяння, що завдає шкоди характеру чи репутації іншої особи шляхом використання хибних заяв, зроблених в усній формі.

Defamation is the wrongful act of damaging another's character or reputation using false oral statements.

Дійство з перевищенням правомочностей – дія, вчинена за межами повноважень корпорації.

The Ultra vires Act is a corporate act committed outside the corporation's authority.

Ділянка землі та будівлі, що безпосередньо примикають до житлового будинку.

Curtilage is the enclosed space of ground and buildings immediately surrounding a dwelling house.

Ділянка землі, утворена наливом – це штучна земельна ділянка, яка створюється шляхом наливання або відсипання ґрунту. На цю ділянку поширюються положення земельного законодавства, що регулює відносини щодо використання та охорони земель.

Alluvion is any gradual addition to the soil made by nature, such as the gradual accumulation of soil on land next to a stream caused by the action of water, also called accretion.

Дітовбивство – це вбивство матір'ю новонародженої дитини.

Infanticide means the killing of an infant soon after birth.

ДНК – це скорочена назва дезоксирибонуклеїнової кислоти. Подвійний ланцюжок молекул, який несе унікальний генетичний код клітини.

DNA is an abbreviation for deoxyribonucleic acid. The double strand of molecules carries a cell's unique genetic code.

Добровільне залишення одного із подружжя на встановлений законом термін без обґрунтування і з наміром не повертатися.

Desertion is the voluntary separation of one spouse from the other for the statutory period without justification and with the intent of not returning.

Добровільний адміністратор – тип зовнішнього управління, при якому адміністратор призначається в компанію, що знаходиться у важкому фінансовому становищі. Добровільний адміністратор має всі повноваження, включаючи право продавати окремі активи або закривати бізнес компанії.

A voluntary administrator is a person who undertakes the informal administration of a small estate.

"Довгорукий закон"; екстериторіальний закон – закон, що поширюється на громадян поза межами держави, яка видала цей закон.

Long-arm statutes allow one state to obtain personal jurisdiction over a person in another state.

Довгострокове доручення – документ, який уповноважує іншу особу діяти від вашого імені, з формулюванням, що вказує, що дозвіл або зберігається протягом терміну недієздатності, або набирає чинності, коли людина стає недієздатною.

A durable power of attorney is a document authorizing another person to act on one's behalf, with language indicating that the authorization either is to survive one's incapacity or is to become effective when one becomes incapacitated.

Довірена особа – агент, уповноважений діяти на підставі довіреності.

An Attorney-in-fact is an agent who is authorized to act under a power of attorney.

Довірена особа; фідучіарій – юридична або фізична особа, яка управляє майном і несе відповідальність за нього в інтересах іншої особи.

A fiduciary is a person in a position of trust, such as an executor, administrator, guardian, or trustee.

Довіреність – офіційна письмова заява, яка уповноважує агента діяти від імені принципала.

Power of attorney is a formal writing that authorizes an agent to act for a principal.

Довіреність на випадок втрати дієздатності, яка вступає в силу тільки після того, як довіритель стає недієздатним, або після того, як відбудеться певна подія, зазначена в довіреності.

Springing power is a power in a durable power of attorney that does not become effective until the person making it becomes incapacitated.

Довіреність на медичне обслуговування – письмова заява, що уповноважує агента або сурогатного представника приймати рішення про лікування іншої особи в разі його нездатності зробити це.

A healthcare proxy is a written statement authorizing an agent or surrogate to make medical treatment decisions for another in the event of the other's inability to do so.

Довіреність на право представляти інтереси хворого – письмова заява, яка уповноважує агента або сурогатного представника приймати рішення про лікування іншої особи у разі її нездатності зробити це.

A medical power of attorney is a written statement authorizing an agent or surrogate to make medical treatment decisions for another in the event of the other's inability to do so.

Довірче управління майном, траст -розпорядження майном на правах довірчої власності.

Trust means a right of ownership to property held by one person for the benefit of another.

Довірчий акт – документ на нерухоме майно, за яким особа, яка надала право, передає тільки свою частку, якщо така є, у власності і не дає ніяких гарантій правового титулу.

A fiduciary deed is a deed to real property in which the grantor transfers only his or her interest, if any, in the property and gives no warranties of title. It is also called a deed without covenants or a quitclaim deed.

Довірчий керуючий – друга сторона трастового договору, яка може бути фізичною або юридичною особою, яка має повноваження для управління та захисту майна трасту в рамках угоди.

A trustee is a person who holds legal title to property in trust for another.

Довічний орендар – власник довічного майна.

A life tenant is the owner of a life estate.

Догана відноситься до дисциплінарного стягнення. Підставою для накладення дисциплінарного стягнення є вчинення адміністративним державним службовцем дисциплінарного проступку.

Private reprimand means disciplinary action to formally reprove or censure a licensee for unprofessional or unlawful conduct, with the action's documentation classified as a private record.

Договір відвантаження -договір, відповідно до якого продавець передає товар перевізнику для доставки покупцеві.

A shipment contract is a contract under which the seller turns the goods to a carrier for delivery to a buyer.

Договір із зобов'язанням – це договір між постачальником або виробником і покупцем, в якому продавець погоджується надати покупцеві всі товари, які йому потрібні, а покупець погоджується купувати товари виключно у цього постачальника або виробника.

A requirements contract is an agreement between two parties in which one party agrees to supply a good or service to the other party as needed, and the other party agrees to buy exclusively from the first party. Under a requirements contract, a seller agrees to give the purchaser as much of a service or good as the purchaser wants.

Договір майнового найму – це договір між квартирним кооперативом і наймачем, який дає право займати певну квартиру. Договір майнового найму – це угода, яка надає пайовикам кооперативу право проживати в певній квартирі.

A proprietary lease is a lease between a cooperative apartment association and a tenant that carries with it the right to occupy a specific apartment. A proprietary lease is an agreement that grants shareholders in a co-op the right to live in a particular apartment space.

Договір про довірче управління – інструмент, з якого юридичний титул на нерухомість передається довірчому керуючому задля забезпечення виплати боргу.

A deed of trust is an instrument used in some states that replaces a mortgage, by which the legal title to real property is placed in a trustee to secure the repayment of a debt.

Договір про заставу, іпотечна застава. За договором про заставу нерухомого майна (договором про іпотеку) одна сторона – заставодержатель, має право отримати задоволення своїх грошових вимог до боржника за цим зобов'язанням з вартості заставленого нерухомого майна іншої сторони – заставодавця. Заставодавцем може бути сам боржник за зобов'язанням, або особа, яка не бере участі в цьому зобов'язанні (третя особа).

A mortgage is a conveyance of real property to secure a debt. It is also called a mortgage deed.

Договір про обмежену гарантію – договір, що містить гарантії, згідно з якими надавач гарантує, що майно вільне від усіх обтяжень, зроблених протягом часу, коли він чи вона володіли майном.

A limited warranty deed is a deed containing warranties under which the grantor guarantees that the property is free from all encumbrances made during the time that he or she owned the property and agrees to defend the title only against claims through him or her. It is also called a special warranty deed.

Договір про приєднання – це приблизний договір або ряд уніфікованих умов, викладених у письмовій формі, сформульованих заздалегідь з урахуванням торговельної практики або звичаїв, прийнятих договірними сторонами, після того як вони були узгоджені з вимогами конкретної угоди.

An adhesion contract is a contract drawn by one party for that party's benefit whose terms must be accepted, as is, on a take-it-or-leave-it basis if a contract is to result.

Договір про продаж всієї виробленої продукції – це контракт на продаж "всіх товарів, які виробляє компанія" або "всіх культур, які вирощує фермер".

An output contract is a contract to sell "all the goods a company manufactures" or "all the crops a farmer grows."

Договір купівлі-продажу – це договір, за яким одна сторона (продавець) зобов'язується передати річ (товар) у власність іншій стороні (покупцю), а покупець зобов'язується прийняти цей товар і сплатити за нього певну грошову суму (ціну).

A contract to sell is a contract under which the title to goods will pass in the future.

Договір, що передбачається – це договір між сторонами, які фактично досягли угоди, але не оформили це юридично.

Contract implied in fact is a contract arising from the parties' conduct rather than their express statements.

Договір, який не має позовної сили – договір, який не може бути примусово здійсненим у позовному порядку; договір, претензії за яким не можуть бути заявлені.

An unenforceable contract is a contract that cannot be enforced for some legal reason.

Договірна дієздатність – це повна праводієздатність укладати договір, договірна правоздатність та дієздатність.

Contractual capacity is the legal ability to enter into a contract.

Договірне зустрічне задоволення є концепцією англійського загального права. У загальному праві обов'язковою умовою є те, що обидві сторони пропонують розглянути питання, перш ніж договір можна буде вважати обов'язковим. Зустрічне задоволення (consideration) є вигодою для однієї сторони (боржника) і збитком для іншої (кредитора). Але, в українському цивільному праві не втілено англійську доктрину зустрічного надання задоволення.

Consideration is an exchange of promises or benefits and detriments or obligations by the parties to an agreement.

Додатковий матеріал у справі, що розглядається – інформація про конкретні подробиці осудного злочину (у кримінальному процесі); детальний виклад позовних вимог чи заперечень відповідача у судовому процесі.

A bill of particulars, in common law jurisdictions, is a detailed, formal, written statement of charges or claims by a plaintiff or the prosecutor given upon the defendant's formal request to the court for more detailed information. A bill of particulars may be used in criminal defense or civil litigation.

Додаткові питання в процесі опитування свідків виникають після основного (головного, первинного) допиту, з боку захисту або звинувачення, що спонукають свідка повідомити відсутні відомості.

Recross questions are further questions asked of a witness in response to redirect questions.

Дозвіл визначається як надання згоди або повноважень комусь щось робити.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «Литрес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на Литрес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.